uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Gravenhage

Bestuursrecht

zaaknummer: NL17.2512

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 4 december 2017 in de zaak tussen

, eiser
(gemachtigde: mr. T. Thissen),

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder
(gemachtigde: mr. C. Brand).

Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de verlengde procedure afgewezen als ongegrond.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 november 2017. Eiser en verweerder hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden.

Overwegingen

1. Eiser is van Somalische nationaliteit. Hij is geboren op . 1993. Eiser, behorende tot een minderheidsclan (Hatimi), heeft aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij in Somalië vreest voor de familie van zijn vrouw, die tot een meerderheidsclan behoort. De familie van zijn vrouw is het niet eens met het huwelijk. Eiser heeft zijn vrouw leren kennen in Saoedi-Arabië, waar hij van 2000 tot zijn uitzetting in 2014 heeft gewoond. Nadat hij een jaar in detentie had gezeten in Saoedi-Arabië wegens illegaal verblijf is hij uitgezet naar Somalië. Eiser had toen al van zijn vrouw gehoord dat de broers van zijn vrouw hem wilden doden vanwege zijn afkomst. Toen hij net teruggekeerd was in Somalië is hij naar zijn ouderlijk huis gegaan. Zijn vrouw zou daarheen komen. De broers van eisers vrouw hebben de vader van eiser vermoord en een zus van eiser verkracht en vermoord. Op het moment dat de broers van zijn vrouw de familie van eiser hebben aangevallen, was eiser bij zijn oom op bezoek, niet ver van zijn ouderlijk huis.

2. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat niet geloofwaardig is dat eiser vreest voor de familie van zijn vrouw. Daarbij acht verweerder van belang dat uit landeninformatie blijkt dat een vrouw die is getrouwd met iemand uit een minderheidsclan

doorgaans niet kan rekenen op bescherming van haar familie. Daarmee is niet te rijmen dat de vrouw van eiser na haar terugkeer in Somalië samen met haar twee kinderen direct is meegenomen door haar familie, terwijl haar echtgenoot met de dood werd bedreigd. Ook wordt niet geloofwaardig geacht dat de broers van de vrouw van eiser, in plaats van eiser zijn vader en zus hebben gedood. Daarbij acht verweerder van belang dat de familie van eiser al een jaar in Somalië was, hetgeen de familie van zijn vrouw wist, aangezien zij tegelijk met haar zijn aangekomen vanuit Saoedi-Arabië. Dat de broers van zijn vrouw toevallig twee dagen na zijn aankomst in Somalië achter de familie van eiser aan zijn gegaan, terwijl eiser daar op dat moment vlakbij was, zonder eiser te zoeken, acht verweerder onwaarschijnlijk. Dat eiser zijn oom zou bezoeken terwijl eiser gevaar liep acht verweerder ongeloofwaardig. Dat eiser en zijn vrouw in het geheel geen afspraken hebben gemaakt over haar vertrek uit Mogadishu en aankomst in Baraawe, waar eiser verbleef na zijn uitzetting uit Saoedi-Arabië, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Tevens werpt verweerder aan eiser tegen dat het bevreemdend is dat hij na het incident geen contact heeft gezocht met zijn vrouw en zussen. Hij concludeert daarom dat het asielrelaas ongeloofwaardig is zodat de aanvraag moet worden afgewezen.

3. Eiser voert aan dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zijn relaas ongeloofwaardig is. Daartoe betoogt eiser dat het, anders dan verweerder veronderstelt, niet ongerijmd is dat de broers van zijn vrouw na het incident zijn vertrokken zonder op eiser te wachten. Eisers familie wilde niet zeggen waar hij was en moest het ontgelden. Voorts wijst eiser erop dat verweerder niet heeft onderkend dat de reden dat de broers van zijn vrouw naar Baraawe zijn gereisd niet is gelegen in het feit dat zij wisten dat eiser daar was, maar in het feit dat ze zijn vrouw zijn gevolgd toen zij zonder toestemming was vertrokken naar Baraawe. In dat licht bezien is het volgens eiser ook niet vreemd dat de broers niet op hem hebben gewacht, maar zich aan zijn vader en zus hebben vergrepen. Eiser betoogt verder dat verweerder niet heeft onderbouwd waarom het gevaarlijk zou zijn om zijn oom te bezoeken, en dat hem ten onrechte is tegengeworpen dat hij geen concrete afspraken heeft gemaakt met zijn vrouw, nu hij niet wist wanneer hij precies zou worden uitgezet, hoe lang hij onderweg zou zijn en wanneer zijn vrouw haar familie zou kunnen ontvluchten. Dat zijn vrouw zich na terugkeer naar Somalië bij haar eigen familie heeft gevoegd, heeft verweerder volgens eiser ten onrechte ongeloofwaardig geacht. Daartoe wijst eiser er op dat uit het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van december 2013 blijkt dat het kan voorkomen dat de familie van de vrouw uit een meerderheidsclan die getrouwd is met iemand van een minderheidsclan het echtpaar dwingt om te scheiden.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

In het ambtsbericht uit 2013 is op bladzijde 56 over gemengde huwelijken vermeld dat het kan voorkomen dat de familie behorende tot de meerderheidsclan geweld gebruikt tegen de huwelijkspartner die tot een minderheid behoort of het echtpaar dwingt tot scheiding. Het verhaal van eiser strookt met dit bericht. Gelet daarop heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid niet bevreemdend kunnen achten dat de vrouw van eiser na haar terugkomst in Somalië is meegenomen door haar familie. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat eiser toen zelf nog in Saoedi-Arabië gedetineerd zat en dat zijn vader, die met eisers vrouw en kinderen terugkeerde vanuit Saoedi-Arabië, ziek was. Verder is in het ambtsbericht ook vermeld dat er behoorlijk veel gescheiden vrouwen zijn in Somalië. Daarom kan aan het gegeven dat eisers vrouw al eens gescheiden was niet zonder meer de conclusie worden verbonden dat ze voor Somalische begrippen onafhankelijk is en zich niet zal laten meenemen. Tot slot overweegt de rechtbank in dit verband dat eiser ook heeft verklaard dat in elk geval hij – en mogelijk ook zijn vrouw – niet

verwacht had(den) dat de familie van zijn vrouw zo zwaar zou tillen aan hun uiteenlopende afkomst (pagina 10 van het nader gehoor).

Voor zover verweerder aan eiser heeft tegengeworpen dat het bevreemdend is dat hij geen concrete afspraken heeft gemaakt met zijn vrouw over hun ontmoeting na zijn terugkomst in Somalië, overweegt de rechtbank dat eiser heeft toegelicht dat het, gelet op de vele onzekere factoren van zijn reis van Saoedi-Arabië naar Baraawe en de omstandigheden waaronder zijn vrouw bij haar familie verbleef, niet mogelijk was om een concrete afspraak te maken met haar. Verweerder heeft niet toegelicht waarom het desondanks in de rede zou liggen dat eiser en zijn vrouw concrete afspraken zouden maken. Gelet daarop heeft verweerder het voorgaande in redelijkheid niet ongeloofwaardig kunnen achten.

Voorts overweegt de rechtbank dat eiser heeft toegelicht dat de broers van de vrouw van eiser naar Baraawe zijn gereisd omdat zij haar volgden, en niet omdat zij wisten of vermoedden dat eiser daar verbleef. Gelet daarop is verweerder er ten onrechte vanuit gegaan dat de broers van de vrouw van eiser op zoek waren naar eiser. Zij bemerkten pas toen zij bij het huis van zijn vader kwamen dat eiser was teruggekeerd in zijn ouderlijk huis. Eisers verklaring dat de broers zijn familie onder druk zetten om te zeggen waar eiser zich bevond en voorts dat zij zich aan zijn vader en zus vergrepen toen ze geen antwoord kregen heeft verweerder ten onrechte niet geloofwaardig geacht. Daarbij dient in acht genomen te worden dat zij zich, gelet op de ontstane commotie na de moorden, snel uit de voeten maakten.

Anders dan verweerder in het bestreden besluit aan eiser heeft tegengeworpen, ziet de rechtbank niet in waarom het ongeloofwaardig zou zijn dat eiser na terugkeer in Baraawe een bezoek aan zijn oom heeft gebracht, die bij zijn vader in de buurt woont en met wie eiser blijkens zijn relaas een goede band heeft. De door verweerder naar voren gebrachte argumenten dat eiser zijn oom de dag ervoor nog had gezien en dat eiser gevaar liep, acht de rechtbank in dat opzicht onvoldoende.

Hoewel de rechtbank verweerder kan volgen in het standpunt dat het bevreemdend is dat eiser na het incident geen contact heeft trachten op te nemen met zijn vrouw of zijn zussen, heeft eiser gelet op hetgeen hiervoor is overwogen terecht aangevoerd dat verweerder eisers asielrelaas op de in het besluit genoemde gronden niet ongeloofwaardig heeft kunnen achten.

5. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit moet worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder moet een nieuw besluit nemen op de aanvraag van eiser met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een bestuurlijke lus gelet op het verhandelde ter zitting.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.S.G. Jongeneel, rechter, in aanwezigheid van mr. A.H. Ferment, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 4 december 2017.

griffier rechter

Afschrift verzonden of digitaal ter beschikking gesteld aan partijen op:

5 DEC 2017

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen vier weken na de dag van verzending van deze uitspraak of na de dag van plaatsing daarvan in het digitale dossier. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.